

Prikývla. – Viem. O chvíľočku už pôjdeš. – Pomaly zdvihla hlavu a zahľadela sa mu do tváre. – Dnes som ťa zdržala. Možno budeš mať doma nepríjemnosti.

– Prečo si to myslíš?

Pohľadkala mu dľaňou líce a na druhé ho bozkala.

– Veď som mohol odísť, – Imro sa na ňu usmial. – Keby som bol chcel, mohol som odísť domov hneď večer.

– Ja som ťa zdržala.

– Zdržala? – Ešte stále sa usmieval. – A prečo?

– Len tak. Zdal si sa mi dnes čudný.

– Čudný? A prečo?

– Neviem.

– Čo sa ti na mne nepozdávalo?

– Naozaj neviem.

Objal ju mocnejšie. „Veď ju mám rád! Pravdaže ju mám rád. Vari jej to mám znovu a znovu opakovať?“

Tisla sa k nemu, ale potom sa odrazu od neho odtiahla.

– Počkaj, Imriško, pre istotu zamknem.

A zamkla. V miestnosti zostala tma. Imro opäť Štefku objal a o niečo neskôr ju začal pomaly vyzliekať. Ale to už azda láskavého čitateľa nezaujíma. Alebo ktovie? Niekomu možno by sa to zdalo najzaujímavejšie. Azda to i zaujímavé bolo. Niektorý čitateľ by nedbal celé strany oslintať.

Prekliate obloky!

24

(...)

Chlapi sa zhromažďovali pri nákladnom aute prostred dvora. Niektorí prišli s Karčimarčikom, no čoskoro bolo viac domácich. Chodili sem i tam, prizerali sa jeden druhému do tváre, radili sa čo a ako. Niektorých vyhnala z postele len zvedavosť, no boli medzi nimi aj takí, čo vstali iba preto, lebo chceli ženám nahnať strach. Ženy, nuž ako ženy, ustavične šliapali chlapom za päťami. Najmä manželka kováča Onofreja ustavične robila krik. Videla však, že to nepomáha, preto spustila na všetkých: – Chlapi, zbláznili ste sa? Pán boh vám z rozumu pomáha? Ježišmária, chlapi, veď máte pankhartov, preboha, veď máte pankhartov! Kto sa vám bude o nich starať?

– Nevrieskaj, – zahriakol ju kováč. – Nevrieskaj, lebo ti tresnem po papuli!

Z ktoréhosi okna sa ozval škrekľavý babský hlas: – Zavrite si papule, vy junci, zmiznite volakam! Načo ste sem prišli pokúšať? Darmo ste deti pobudili! Všetky deti ste pobudili! Kristušát, zmiznite už volakam!

Malý plecnatý šofér s guľatým bruškom a brčkavými vlasmi nervózne prestupoval a súril: – Ludia, prosím vás pekne, nehádajte sa tu, nevyjednávajte! Načo vlastne čakáme? Preboha, načo čakáme? Kde je Karčimarčik? Ponáhľajte sa, ľudia boží, nevyjednávajte! Ludia, veď ja sa chcem zajtra domov vrátiť!

zdržať koho

– visszatart, feltartóztat

nepozdávať sa komu

– nem tetszik vkinek vmi

zhromažďovať sa

– összegyűlik, csoportosul

nahnať strach komu

– megfélemlít, megrémít vkit, rémületet kelt vkiben

pankhart (pejor. vulg.)

– fátyú

zahriaknuť koho

– rákiált, ráfőrmel vkire, lehurrog, letorkol vkit

škrekľavý

– rikácsoló

junec = mladý vôl

súriť

– sürget, siettet, unszol